

Mishnah Bava Batra, chapter 10

משנה בבא בתרא פרק י

(1) An ordinary deed [must bear the signatures of] the witnesses on its inside. [However,] a *mekusher* [i.e., a folded one (they write one or two lines, then the document is folded and sewn whereupon one witness then signs on the fold; the process is then repeated and a second witness signs and again they write and fold, and a third witness signs) must bear the signatures of] the witnesses on the reverse [side i.e., on the outside of the fold]. [The Sages instituted the folded document to benefit priests; since priests could not remarry their wives once divorced, the Sages stated that a priest may divorce his wife only with a time-consuming folded document, which would give him time to reflect upon whether or not he truly wanted to divorce his wife.] An ordinary [deed] that bears the signatures of its witnesses on the outside and a *mekusher* that bears the signatures on the inside, are both invalid. Rabbi Hanina ben Gamliel said A *mekusher* that bears the signatures of the witnesses on its inside is valid, because it can be turned into an ordinary [one]. Rabbi Shimon ben Gamliel says [If he ordered a *mekusher* and they wrote for him an ordinary one], it all depends on the custom of the country [if the people from that area write both kinds, we say he probably doesn't really mind one way or the other so the deed is valid].

(2) An ordinary [deed] requires two [witnesses] and a *mekusher* requires three

רבנו עובדיה מברטנורא

א גט פשוט. שטר פשוט בעין שלנו שאינן תפורים ומקושרין. וכל שטר קרוי גט: **עדין מתוכו.** מבפנים בעין שאנו עושים: **מקושר מאחוריו.** כותב שטה אחת או שתיים. וכרוכך על החלק ותופר. ועד אחד חותם על הכרך מבחוץ וחוזר וכותב שני שטין או יותר מבפנים וכרוכך על החלק. וחותם עד שני על הכרך מבחוץ. וכן עד שלישי. ותקנו רבנן גט מקושר. משום כהנים קפדנים. שהיו כותבים גט פתאום לנשותיהם ומתחרטים ולא היו יכולין להחזירין והתקינן להם גט מקושר שאינו נוח ליכתב מהרה שמא בתוך כך יתפייס. וכשם שתקנו מקושר בקט. כך תקנו בשאר שטרות שלא חלקו חכמים: **שניהם פסולים.** שלא נעשו בתקון חכמים: **שיכול לעשותו פשוט.** שאם יקרע התפירות ויפתח השטר יהיה פשוט: **רשב"ג אומר הכל כמנהג המדינה.** פלוגתא דת"ק ורשב"ג באתרא דנהגי בפשוט ובמקושר. ואמר ליה עבד לי מקושר ואזל ועבד לי פשוט. או פשוט ועבד לי מקושר ת"ק סבר מקפד קפיד ופטול ורבן שמעון ב"ג סבר הואיל ומנהג המדינה בתרווייהו לא קפיד וכשר והלכה

[witnesses]. An ordinary [deed] that bears the signature of one witness [only] and a folded [one] that bears the signatures of two witnesses [only] are [both] invalid. [If] in [a loan agreement] it is written a hundred *zuz* which are twenty *sela* [and in reality, a hundred *zuz* are really twenty-five *sela*, the creditors] receive only twenty [*sela*; we say that they were referring to a hundred inferior *zuz* which only equal twenty *sela*]. [If it was written] a hundred [*zuz*] which are thirty [*sela*], he receives only a *maneh* [i.e., 25 *sela*; we say that he meant a hundred *zuz* which equal thirty inferior *sela* which are, in fact, twenty-five normal *sela*]. [If it is written] “silver *zuzim* which are” and [the amount is] erased, [it represents] no less than two [*zuzim*; if it is written] “silver *sela* which are” [and the amount is] erased, [it represents] no less than two [*sela*im; if] “*darkonot* which are” and [the amount is] erased [it means] no less than two. If a *maneh* [i.e., one hundred] is written on top, and two hundred below [or, if it is written] on top, two hundred and below, [it is written] a *maneh*, one always follows the bottom entry. [At the end of the document, one always writes “and the responsibility of this x amount of money, that I, so and so, have accepted upon myself.”] If so, why should the [upper portion] appear at all? In case a letter in the lower [section] got erased, it may be determined from the upper [portion].

(3) A divorce [may] be written for a husband even though his wife is not present

רבנו עובדיה מברטנורה

כת"ק: **ב פשוט שכתוב בו עד אחד.** ה"ק כשם שפשוט שכתוב בו עד אחד פסול מדאורייתא כך מקושר שכתוב בו שני עדים פסול מדאורייתא: **אינו לו אלא עשרים.** ואף על גב דזוים מאה חמשה ועשרים סלעים הם. יד בעל השטר על התחתונה. והכי מפרשינן ליה לשטר. מאה זוים גרועים שאינם שוין אלא כ' סלעים: **אינו לו אלא מנה.** כ"ה סלעים דהכי מפרשינן לשטרא. מאה זוזין. דאינון תלתין סלעים קלים וגרועים. שהם כ"ה מן הטובים: **ונמחק.** שנמחק מנין שנכתב אחריו: **ומלמטה מאתים.** כשכופל את דבריו בשטר: **הכל הולך אחר התחתון.** ובלבד שלא יהיה כתוב בשטה אחרונה: **למה כותבין את העליון.** הואיל ובסוף השטר חוזר וכופל ואחריות ממון זה כך וכך קבלתי עלי: **ג כותבין גט לאיש.** והותמין והוא יגרש מתי שירצה ואף על פי שאין אשתו עמו שהרי היא

ומקשר, בשלש. פשוט שכתוב בו עד אחד, ומקשר שכתוב בו שני עדים, שניהם פסולין. כתב בו זוזין מאה דאנון סלעים עשרין, אין לו אלא עשרין. זוזין מאה דאנון תלתין סלעין, אין לו אלא מנה. כסף זוזין דאנון, ונמחק, אין פחות משתיים. כסף סלעין דאנון, ונמחק, אין פחות משנים. דרכונות דאנון, ונמחק, אין פחות משתיים. כתוב בו מלמעלה מנה ומלמטה מאתים, מלמעלה מאתים ומלמטה מנה, הכל הולך אחר התחתון. אם כן, למה כותבין את העליון, שאם תמחק אות אחת מן התחתון, ילמד מן העליון: **ג כותבין גט לאיש אף על פי שאין אשתו**

and a receipt [for the *ketubah*, may be written] for a wife even though her husband is not present, provided they [i.e., the husband and wife] are known [to the scribe and to the witnesses] and the fee is paid by her husband. [In the case of a divorce, the verse states “and writes her a bill of divorce” (Deuteronomy 24:3) in the case of the receipt, since it is for his benefit, he pays.] A loan agreement may be written for a borrower, even though the lender is not present. It [must] however, never be written for the lender, unless the borrower is there

with him. The fee is paid by the borrower. A deed [of sale] may be written for the seller in the absence of the buyer. It [must] however, never be written, for the buyer unless the seller is present. The fee is to be paid by the buyer.

(4) Contracts of betrothal and marriage are not to be written except with the consent of both parties and the fee is paid by the bridegroom. A sharecropper's contract or a fixed rental contract is not to be written, except with the approval of both parties and the fee is paid by the tenant. Arbitration agreements and all [other] judicial documents are not to be written, except with the approval of both parties and both pay the fee. Rabban Shimon ben Gamliel says: Two [copies] are

רבנו עובדיה מברטנורא

מתגרשת בעל כרחא: ושובר לאשה. שהיא עושה לבעלה על כתובתה דחוב הוא לה וזכות לבעלה וזכין לאדם שלא בפניו: ובלבד שיהא מכירין. שיהא הסופר והעדים מכירין האיש והאשה בין בגט בין בשובר שאם אינו מכירין שמא יכתוב גט על שם אשת איש אחר ששמו בשמו. ותוציא אותו הגט אשה שאינה מגורשת בו וכן בשובר: והלוה נותן שכר. ואפילו היא עסקא דפלגא מלוה ופלגא פקדון אפ"ה מקבל העסקא הוא נותן כל השכר לסופר ד שטרי אריסות. היורד לקרקע לעבדה ולשמרה למחצה לשליש ולרביעי: קבלנות. בכך וכך כורין לשנה בין עשתה בין לא עשתה: שטרי בירוין. זה בורר לו אחד שידון לו וזה בורר לו אחד וכותבין בכתב פלוני בירר דיין פלוני וטענותיו כך וכך כדי שלא יהיו חורים וטוענים: כותבים שנים. לכל אחד מבעלי דינים שטר בפני עצמו שיהיו טענותיו סדורים בו ואין הלכה כרשב"ג. אלא בשטר א' כותבין טענות של שני בעלי דינים ושפלוגי בירר פלוני דיין שידון לו ופלוני בירר פלוני דיין אחר שידון לו:

עמו, והשובר לאשה אף על פי שאין בעלה עמה, ובלבד שיהא מכירין, והבעל נותן שכר. כותבין שטר ללוה אף על פי שאין מלוה עמו, ואין כותבין למלוה, עד שיהא לזה עמו, והלוה נותן שכר. כותבין שטר למוכר אף על פי שאין לוקח עמו. ואין כותבין ללוקח, עד שיהא מוכר עמו, והלוקח נותן שכר: ד אין כותבין שטרי אריסין, ונשואין אלא מדעת שניהם, והחתן נותן שכר. אין כותבין שטרי אריסות וקבלנות אלא מדעת שניהם, והמקבל נותן שכר. אין כותבין שטרי בירוין וכל מעשה בית דין אלא מדעת שניהם, ושניהם נותנין שכר. רבן שמעון בן גמליאל אומר, שניהם כותבין

written for the two parties, one for each.

(5) Where [a person] made a partial payment of his debt and the loan agreement was deposited with a third party, to whom [the borrower said] If I will not give you [the balance] between now and a certain date, you may give him the loan agreement; [and] the date arrived and he did not pay: Rabbi Yose says: He [the third party] should give [it to the lender, and if he claims the entire amount, it is too

bad]. Rabbi Yehudah says: He should not give [it].

(6) If a man's loan agreement was [accidentally] erased [and there were witnesses that saw how, for example, it fell into water], he must bring witnesses [that know what was written in the agreement] and appear before a Court of law where he is supplied with [the following] judicial affidavit: the loan agreement of so and so, son of so and so, was erased on such and such a date [and in it was written ...] and so and so are the witnesses. If a person repaid part of his debt, Rabbi Yehudah says: He should exchange [his note for a new note, indicating the amount he now owes]; Rabbi Yose says he should write him a receipt. Said Rabbi Yehudah [to Rabbi Yose: According to your view] the [debtor] would have to guard his receipt from mice [because if he loses the receipt, the creditor can collect the entire amount written on the note]. Said Rabbi Yose to him: This is

רבנו עובדיה מברטנורא

ה והשליש את שטרו. המלוה והלוה מסרו השטר ביד שלישי שטורח היה להם לכתוב שובר וסמכו על השלישי: רבי יוסי אומר יתן. דסבירא ליה אסמכתא קניא. המבטיח לחבירו דבר על מנת שיעשה לו דבר לעתיד וסומך בלבו בשעת התנאי שיוכל לקיים וכשהגיע הזמן אינו יכול לקיים זו קריאה אסמכתא. ולדברי ר' יוסי קניא. ולענין פסק הלכה אסמכתא לא קניא אלא אם כן קנו מידו בב"ד חשוב והתפס זכותיו באותו ב"ד שמסר שטרותיו וראיותיו. ואמר אי לא אתינא מכאן ועד שלשים יום לבטלן זכותי. ורבותי מפרשים שכל ב"ד שבקיאם ויודעים דיני אסמכתא נקראים בית דין חשוב לענין זה. אבל הרמב"ם אומר שאין בית דין חשוב אלא בית דין הסמוך בארץ ישראל: ו מי שנמחק שטר חשוב. ויש עדים שראו כשנמחק מעצמו. או נטשטש על ידי מיים: מעידין עליו עדים. שיוודעים מאימתי נכתב. ומה היה כתוב בו. והן עושין לו קיום בפני ב"ד וכותבין לו כל מה שהיה כתוב באותו שטר: יחליף. יקרא אותו שטר ויכתבו לו אחר כפי החשבון הנשאר: נמצא זה. הלוה

שנים, לזה לעצמו ולזה לעצמו: ה מי שפרע מקצת חובו והשליש את שטרו ואמר לו, אם לא נתתי לך מכאן ועד יום פלוני תן לו שטרו, הגיע זמן ולא נתן, רבי יוסי אומר, יתן. רבי יהודה אומר, לא יתן: ו מי שנמחק שטר חובו, מעידין עליו עדים, ובא לפני בית דין ועושין לו קיום, איש פלוני בן פלוני נמחק שטרו ביום פלוני, ופלוני ופלוני עדי. מי שפרע מקצת חובו, רבי יהודה אומר, יחליף. רבי יוסי אומר, יכתוב שובר. אמר רבי יהודה, נמצא זה צריך להיות שומר שוברו מן העכברים. אמר לו רבי יוסי, כך

good for him [i.e., the creditor, since the debtor will worry about losing the receipt, he will therefore pay sooner] and his rights must not be impaired [by writing another note with a later date. Since if the debtor had land at the time of the original loan and then sold it before the newly-dated note was written, the creditor would be unable to collect his loan from those who

יפה לו ולא יורע כחו של זה: ז שני אחין, אחד עני ואחד עשיר, והניח להן אביהן מרחץ ובית הבד, עשאן לשכר, השכר לאמצע. עשאן לעצמן, הרי העשיר אומר לעני, קח לך עבדים וירחצו במרחץ, קח לך זיתים ובוא ועשם בבית הבד. שנים שהיו בעיר אחת, שם אחד יוסף בן שמעון ושם אחר יוסף בן שמעון, אין יכולין להוציא שטר חוב זה על זה ולא אחר כול להוציא עליהן

purchase the property].

(7) Two brothers, one poor, the other rich, who inherited a bathhouse or an olive-press: [if] he [the father] built these for business, the rent is divided [between the two of them]. [If,] however, he [the father] built them for his own [use], the rich [brother] may say to the poor [brother: Our father built these for personal use, we should do the same and therefore,] buy for yourself slaves and let them [heat up the water and] bathe in the bathhouse [and if you can't afford that and are not going to use the premises during your days, I might as well use it, or he says:] Buy for yourself [olives] and come and prepare [them] in the olive-press [and if you can't afford that and are not using the press during your days, I might as well use it]. If there were two [men] in the same city [and the] name of the one [was] Yosef son of Shimon and the name of [the] other [was also] Yosef son of Shimon, one of them cannot effectively produce a note of indebtedness against the other [since each can say, You actually owed me money and I returned this note to you when you paid me], nor may another [person effectively] produce a note of indebtedness against them [since each can say It

רבנו עובדיה מברטנורא

צריך לשמור שוברו מן העכברים שאם יאבד יגבה המלוה את כל חובו: א"ר יוסי וכן יפה לו למלוה. שיהא הלוה צריך לשמור שוברו. וימהר לפרוע לו. ולא ירע כחו של מלוה לכתוב שטר אחר שהיה זמן חובו מוקדם וישוב עתה מאוחר ולא יוכל לטרוף לקוחות אלא מזמן השטר השני. והלכה כר' יוסי. שכותבין שובר: ז קח לך עבדים. שיחממו לך המרחץ דכמו שהניחה אבינו כן תהיה לעולם. ואף על גב דאית לן בפ"ק דבמידי דלית בה דין חלוקה. יכול למימר גוד או אגוד כלומר מכור לי חלקך. או אני אמכור לך חלקי. שאני הבא. שאין העני יכול לומר אגוד. שאין לו במה לקנות: אינן יכולין להוציא שטר חוב זה על זה. דכל אחד מהם יוכל לטעון זה השטר שבידך אני החורתי לך כשפרעת לי המעות שהלויתך ולא אחר יכול להוציא עלים ש"ח. דכל אחד מצי מדחי

is the other fellow]. [If] a man found among his deeds [a receipt showing that] the note of Yosef son of Shimon [was] discharged, the notes of both [of them are considered to be] discharged. How should one proceed [to write notes in a city that have two people with the same name]? They should indicate the [name of the] third [generation i.e., the grandfathers]. And if [their names] are [alike] in the third [generation] they add [some personal] descriptions and if their [personal] descriptions are alike they write [the one who is] a priest [or a levite, etc.]. If [a father] said to his son One among my notes has been discharged, but I do not know which, all his debts are [considered] discharged [since it can be said of each, that one has been paid]; if among them were found two [notes] belonging to one [debtor, and the father said, One has been paid], the [note with the] larger amount is [considered] discharged, and the smaller [one] not discharged. If a man lends money to another on [the guarantee of] a guarantor, he must not exact payment from the guarantor [unless the creditor first took the debtor to Court, where he was found liable for the debt and if the debtor, at that point, does not have funds to satisfy his debt, only then may he proceed to the guarantor]. If he said [I am making you this loan] on the condition that I may take payment from whomever I choose, then he may take payment from the guarantor [without going to Court, provided that the debtor does not have funds or properties to satisfy the loan and in the case of a *kablan* — an unconditional guarantor, (where he said to the creditor before the loan was given, Loan him the money and I will pay you,) the creditor may go directly to the guarantor to demand payment]. Rabban Shimon ben Gamliel says: If the creditor has property, in either case [of

רבנו עובדיה מברטנורא

ליה לגבי חברה: **ישלשו**. יכתוב שם אבי אביו: **ואם היו משולשים**. ששמותן ושמות אבותיהן. ואבות אבותיהן שווין: **יכתבו סי'**. פלוני. שהוא גיחור או ארוך. או גויץ. ואם הן שווין בסמינין: **יכתבו כהן**. אם אחד כהן ואחד ישראלי: **נמצא ללוה אחד**. שם שני שטרות משתי הלואות שלוה ממנו: **הקטן אינו פרוע**. דשטר אחד בין שטרותיו קאמר. ולא שנים: **לא יפרע מן הערב**. תחלה עד שיתבע את הלוה לדין. ויחייבו אותו בית דין ואם אין לו מה לשלם אז יפרע מן הערב: **רשב"ג אומר אם יש נכסים ללוה**. לא יפרע מן הערב. לאו מכלל דת"ק סבר אפילו אם יש נכסים ללוה יפרע מן

guarantor, even if he were a *kablan*], he does not get paid from the guarantor [if the debtor has money or property; the *halachah* does not follow Rabban Shimon ben Gamliel regarding a *kablan*]. And so [too,] stated Rabban Shimon ben Gamliel [a leniency], concerning one who [legally, (see Bartenura)] guaranteed a *ketubah* and

her husband divorced her [and he has no money; subsequently she comes to the guarantor for payment, he should not pay her unless] he [i.e., her husband] vows that he will derive no pleasure from her, lest there be a conspiracy against [i.e., to receive payment from] the properties [of the guarantor], and then he remarries his wife.

(8) If a man lent [money] to another on [the security of] a [written] note of indebtedness, he may collect [the debt] from mortgaged property [i.e., any real property which belonged to the debtor at the time of the loan is automatically pledged to the creditor; even if the debtor sold it to another it may be claimed by the creditor]. [If, however, the loan was made] before witnessess he may recover [his debt] from free property [i.e., only from such property which the debtor has at the time of the collection of the debt]. [If a person] produced against another, a note written in his own handwriting [without witnesses, stating], that

רבנו עובדיה מברטנורא

הערב. אלא מתניתין חסורא מחסרא והכי קתני. המלוה את חבירו על ידי ערב לא יפרע מן הערב. ואם אמר על מנת שאפרע ממי שארצה יפרע מן הערב. בד"א כשאין נכסים ללוה אבל יש נכסים ללוה לא יפרע מן הערב. וקבלן. אף על פי שיש נכסים ללוה. יפרע מן הקבלן: **רבי שמעון ב"ג אומר.** אחד ערב. ואחד קבלן. אם יש נכסים ללוה. לא יפרע מהן. ואין הלכה כרשב"ג. ערב. הוא שאומר תן לו ואני ערב. קבלן. הוא שאומר תן לו ואני נותן לך: **הערב לאשה בכתובתה.** ואין לבעל נכסים. וצריך הערב לפרוע כתובתה לא יפרע הכתובה עד שידינה הבעל תחלה הנאה על דעת רבים נדר שאין לו התרה שלא יוכל להחזיר אותה דחיישנן שמא דעתו להחזירה ולאכול כתובתה לאחר שתגבנה מן הערב ולענין דינא ערב דכתובה לא משתעבד. ואינו חייב לפרוע. ואפילו אין לו נכסים לבעל מאי טעמא דמצוה עבד ולא מידי חסרה ואי ערב כתובת דבריה הוא משתעבד. דאבא לגבי בריה שעבודי שעבדי נפשיה. וקבלן דכתובה משתעבד ויכולה האשה שתתבע ממנו תחלה. ואפילו יש לו נכסים לבעל. והוא שידינה הבעל הנאה תחלה על דעת רבים: **ח המלוה את חברו בשטר.** אף על פי שאין כתוב בו אחריות נכסים גובה מנכסים משועבדים דקיימא לן אחריות

גמליאל אומר, אם יש נכסים ללוה, בין כך ובין כך לא יפרע מן הערב. וכן היה רבן שמעון בן גמליאל אומר, הערב לאשה בכתבתה והיה בעלה מגרשה, ידינה הנאה, שפא יעשו קנוניא על נכסים של זה ויחזיר את אשתו: ח המלוה את חברו בשטר, גובה מנכסים משועבדים. על ידי עדים, גובה מנכסים בני חורין. הוציא עליו כתב יד

he owes him [money, since there are no witnesses] he may recover [it only] from his free property. [Only when there are witnesses on a written note does it become a well-publicized fact that the debtor owes money so that people would thereby beware of purchasing, for all practical purposes, mortgaged property.] [In a case where] a guarantor appears [on a note] beneath the signature of the witnesses, [the creditor] may collect [his debt] from [the guarantor's] free property

[only, since the guarantor appears beneath the witnesses of the note, his act of guarantee has no witnesses]. Such a case once came before Rabbi Yishmael who decided that [the debt may] be collected from [the guarantor's] free property [only]. Ben Nannus [however,] said to him [In such a case, the debt] is not collected from sold property, nor from free property. He [Rabbi Yishmael] asked him Why? He replied to him, This is just as if a creditor were [in the act of] choking [i.e., pressuring] a debtor in the street and his friend found him and said Leave him alone, I will pay you. He would [certainly] be exempt [from paying the debt] since the loan was not based on his guarantee. Only which kind of guarantor is obligated [to pay a debt]? [If the guarantor said before the loan was made] lend him [money] and I will repay [it] to you, then he is liable since the loan was made, based on his guarantee. Rabbi Yishmael further said: If one wants to become wise, he should engage in the study of monetary laws, for there is no subject in the Torah more expansive than this, and they are like a flowing

רבנו עובדיה מברטנורא

טעות טופר הוא אם לא כתבו בשטר. והרי הוא כאילו כתב: הוציא עליו כתב ידו שהוא חייב לו. ואין שם עדות אחר: גובה מנכסים בני חורין. ולא ממשועבדים. דכיון, דאין בו עדים לית ליה קלא ולא ידעי ביה לקוחות כי היכי דלזהרו: אחר התום שטרות. אחר שחתמו העדים בשטר. כתב אני פלוני בר פלוני ערב: גובה. מן הערב מבני חורין בלבד. דכיון דלא חתימי סהדי על הערבות הויא לה מלוה על פה: אמר לו בן ננס וכו'. דקסבר כל ערב שאחר מתן מעות לא הוי ערב שלא על אמונת הערב והבטחתו הלוהו ואף על פי שקילס ר' ישמעאל את בן ננס הלכה כר' ישמעאל וערב דלאחר מתן מעות בעי קנין ואי לא לא משתעבר ושלפני מתן מעות לא בעי קנין:

שהוא חייב לו, גובה מנכסים בני חורין. ערב היוצא לאחר התום שטרות, גובה מנכסים בני חורין. מעשה כא לפני רבי ישמעאל ואמר, גובה מנכסים בני חורין. אמר לו בן ננס, אינו גובה לא מנכסים משעבדים ולא מנכסים בני חורין. אמר לו, למה. אמר לו, הרי החונק את אחד בשוק ומצאו חברו ואמר לו הנח לו, פטור, שלא על אמונתו הלוהו. אלא איוהו ערב שהוא חייב, הלוהו ואני נותן לך, חייב, שכן על אמונתו הלוהו. אמר רבי ישמעאל, הרוצה שיחכים, יעסוק בדיני ממונות, שאין לך מקצוע בתורה גדול מהן,

fountain. And one who wants to engage in the study of monetary law, let him serve Shimon ben Nannus

שֶׁהוּן כְּמַעֲיָן הַנוֹבֵעַ. וְהַרְצָה שְׂעֵסוֹק בְּדִינֵי מְמוֹנוֹת, יִשְׁמַשׁ אֶת שִׁמְעוֹן בֶּן נָנָס:

[however, the *halachah* here does not follow ben Nannus].

eMishnah.com